

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 51. Concilium Narbonense. Inquisitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

E suggestu ad sacram militiam animabant præcipue Fratres Prædicatores ac Fratres Minores: estque verosimile, quod sermones suos eadem incitamenta, eosdem Scripturæ locos, quos Papa in litteris suis, adhibuerint. Habebant potestatem non solum crucem dandi, sed etiam mutandi votum in stipem, & auditoribus suis plurium dierum indulgentias concedendi. Nec illis status sui humilitas obstabat, quin solenniter in cœnobiiis & urbibus excipi se paterentur, ut tanquam Papæ Missionarii dignitatem suam sustinerent. Oportebat eis obviam instructo agmine procedere cum vexillis, luminibus, & ornamentis pulcherrimis. Brevi tempore Papæ Procuratores ex occasione belli sacri magnas pecuniarum summas congefferant, quarum usus non cernebatur: id quod populi hac in re ardorem haud parum minuit. Sic testatur Matthæus Paris de Anglia; ex qua de aliis regionibus conjectura fieri potest.

Sæcul. XIII.
A. C. 1235.

ann. 1234.
p. 339.

§. LI.

Concilium Narbonense. Inquisitio.

Fratres Prædicatores eodem tempore in hæreticos per Occitaniam vicinasque provincias inquirere, Episcopi vero jussi erant eos consiliis suis juvare, quod fecerunt. Nam tres Archiepiscopi Pe-

to. XI, p. 407
Spond. con-
tin. 12. 23. n. 2

Sæcul. XIII.
A. C. 1235.

Cap. I.

trus Narbonis, Joannes Arelati, & Raimundus Aquarum Sextiarum Archiepiscopi inter multos alios Præsules in Concilio Narbonensi an. 1235 præsentibus, ab illis Religiosis de diversis dubiis consulti, fusissimum eis responsum dabant viginti novem capitulis comprehensum, quorum synopsis trado. Hæreticis, eorumque fautoribus, quos, præfixo tempore ultro cum venerint, vobisque tam contra se, quam adversus alios vera dixerint, a carcere immunes pronunciaveritis, has ut injungatis poenas, vobis suademus. Quavis die Dominica adibunt Ecclesiam super vestes suas portantes crucem, atque inter Epistolam & Evangelium se Parocho sistent cum virgis in manu, quibus cædentur; idemque fiet in singulis supplicationibus publicis. Prima cujusque mensis Dominica obibunt cum virgis domos civitatis omnes, in quibus aliquando hæreticos viderunt. Quolibet item Dominica Sacrificio, Concioni ac vespertinis in templo precibus cantari solitis intererunt. Pro fide ac Ecclesia contra Saracenos, hæreticos, aut alios rebelles suis sumptibus certo tempore, prout Papa jufferit, militabunt: sed iter transmarinum non eis imponetur amplius, ne rursus congregati Catholicos a fide abducant. Inquisitores proculparum, reorum, locorum ac temporum ratione

6. 2.

6. 5. 7.

ratione has poenas augere vel diminuere poterunt, & Parochi videbunt, an poenitentes eas persolvant.

Sæcul. XIII.
A. C. 1235.

Hæretici, qui se intra tempus gratiæ non denunciaverint, vel alio modo se indulgentia indignos reddiderint, Ecclesiæ tamen se submiserint, carceri debent perpetuo includi: sed quia pro tanto eorum numero construi carceres nequeunt, inclusionem differre poteritis, dum Papa melius hac de re edoctus fuerit. Quantum ad rebelles attinet, qui obedientiam detrectant, sive carcerem ingredi, sive ibi manere, sive aliam subire poenam recuserint, eos Judici profano relinquetis, nec audietis amplius; eademque ratione ageris cum illis, qui in hæresin ejuratam relapsi fuerint: fatis est Ecclesiam semel deceptam fuisse.

c. 4. 9.

c. 10. 11. 12.

Pro fautoribus habentur ii, qui hæreticos tum abscondunt, tum non denunciant, tum poenis, captivitati, examini subducunt, tum iisdem insequendis, pellendisque auctoritatem suam non adhibent. Quamvis autem illi, qui ad Ecclesiam redeunt, omni cautionum genere, immo poenarum etiam temporalium metu coerceri debeant, non tamen multam eis pecuniariam irrogabitis, ut honori Ordinis vestri consulatis, cum aliunde vestrum vos negotium fatis oneret.

c. 14. 15. 16.

c. 17.

c. 18.

Sæcul. XIII.

A. C. 1235.

c. 19.

c. 20.

c. 21.

c. 23.

c. 26.

Hujusmodi reis non licebit ulli familiæ sacrae nomen dare, ne Religiosos simplices depravent. A carcere neminem excipietis: non vir uxorem, non uxor virum, non parentes liberi sui, nec alios senectus & infirmitas immunes facient. Inquisitorum jurisdictionem definiet fontis domicilium, aut locus commissi criminis: & alter alteri scribet, quæ de reis sciverit. Neminem nisi convictum vel confessum condemnabitis: præstat enim facinus impunitum relinquere, quam innocentem damnare. Qui autem juridico ex more convictus pertinaciter negarit, hæreticus censebitur, quidquid cæteroquin fecerit, ut hæresin excussisse videretur. Denique recensentur signa, per quæ cognoscantur illi, qui ab hæreticis *Credentes* vocabantur.

§. LII.

Res Remenses ac Bellovacenses.

Interea Gregorio Papæ Archiepiscopus Remensis Henricus Broniensis conquestus est de civibus ipsius jurisdictionem profanam impugnantibus. Cum Rex ab Episcopo Bellovacensi, & quod conferebatur, ab Episcopis provinciæ Remensis dissideret, populi hac occasione ad excutiendum profani Ecclesiasticorum principatus jugum utebantur. Cives Remen-

Sup. §. 17.

Marlot. to. 2.
lib. III. c. 31.